

РЕШЕНИЕ

№ 506

гр. Варна, 16.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 14 СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Даниела Павлова

при участието на секретаря Кичка М. И.а
като разгледа докладваното от Даниела Павлова Гражданско дело № 20213110108318 по описа за 2021 година

Производството е образувано по молба с пр.осн.432, ал.1 КЗ и чл.86 ЗЗД на И. Н. П., ЕГН ***** от град Варна срещу „Армеец“ АД, ЕИК *****, седалище и адрес на управление гр.София, ул.”*****“ № 2 за заплащане на сумата 2275.80 лева, представляваща обезщетение за имуществени вреди и сумата 7724.20 лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, получени от ПТП на 13.7.2020 г., при пътуване в автобус „Соларис Урбино“, рег.№ ***** от падане в автобуса при внезапно задействана спирачна система от водача на автобуса и получена фрактура на дясна тазобедрена става, ведно със законната лихва от датата на увреждането до окончателното изплащане на сумата, на основание чл.497, ал.1 КЗ.

Ищцата моли ответникът да ѝ заплати съдебно деловодни разноски и адвокатски хонорар.

Твърденията в молбата от които ищцата черпи права са, че след падането е получила помощ от пътници в автобуса да стане и да слезе на спирка „Чаталджа“, където е повикан екип на „Спешна помощ“. Оказана ѝ е медицинска грижа в МБАЛ „Света Анна-Варна“ чрез оперативна намеса, изразяваща се в наместване на фрактурата чрез вътрешна фиксация с PFN система и послоен шев. В продължение на три месеца ищцата е била неподвижна, на легло. Непосредствени и постоянни грижи за нея е полагала нейната дъщеря. Закупените медицински средства и заплатените суми за оперативна и постоперативна интервенции възлизат на 2275.80 лева. Автобусът в който е настъпило събитието е застрахован по риска „Гражданска отговорност“ на автомобилистите в представляваното от ответника дружество, за което е издадена

полица № *****, валидна към датата на възникване на деликта. В резултат на получената травма, ищцата търпи и към настоящия момент неимуществени вреди, изразяващи се в силни болки и страдания за дълъг период от време, следствие на тазобедрена фрактура получена при залитането и падането на пода на автобуса. Десният ѝ крак е бил опериран с поставен фиксатор на костта, която външна рана е заздравяла след 4 месеца. През това време е била с превързан и шиниран крак. Предвид възрастта ѝ 85 години и нуждата от обслужване, дъщеря и е принудена да се грижи непрестанно за нея. Постоперативните травми по тялото са изразени в силни болки при движение на тялото за период от деликта и към настоящия момент, повече от десет месеца. Уплахата която и е останала трайно е променила начина ѝ на живот. Не може вече да изпитва удоволствие и наслада от разходки сред природата. Не може спокойно да обслужва личната си хигиена. Не може без чужда помощ да се снабдява с продукти от първа необходимост, както и е ограничена от физическа дейност. Фрактурата е настъпила следствие на рязката промяна на скоростта на автобуса от водача на същия автобус марка „Соларис“, рег. № В 8691 НХ. Задължителната застраховка гражданска отговорност за автобуса е в ЗАД „АРМЕЕЦ“ АД. Полицата е с № *****. Към Застрахователя е отправено искане за изплащане на обезщетение за неимуществени вреди с вх.№ 130- 37/22.01.2021г. Въпреки императивната норма на чл.496(1) от КЗ, до настоящия момент такова не е платено. На 18.05.2021г., застрахователят е изпратил на упълномощения от ищцата представител адв.Д. Д. отговор за отказ да бъде платено обезщетение, въпреки разпоредбата на чл.496(2)т.2 от КЗ. Съгласно чл.498 вр.чл.380 КЗ същият е представил телефон за връзка, адрес за кореспонденция, както и номер на банкова сметка, както и всички документи касаещи казуса.

В срока по чл.131 ГПК ответникът е представил отговор с който счита предявените иски за допустими, но изцяло неоснователни по основание и размер по следните съображения:. Оспорва отговорността на водача В. И. В. по основание и размер. Счита, че същият не е реализирал виновно поведение, в резултат на което да са причинени процесиите вреди, респективно да е причинено твърдяното ПТП. Оспорва причинно-следствената връзка между действията на водача В., респективно твърдяното ПТП и получените от ищцата увреждания. Оспорва твърденията за настъпило ПТП. Оспорва наличието на вина като субективно отношение и като елемент от фактическия състав на непозволеното увреждане на водача В. към момента на настъпване на събитието от 13.07.2020 г. Същият не е нарушил ЗДВП. Оспорва изцяло описания в исковата молба механизъм на ПТП доколкото липсват доказателствакакто за виновно поведение на водача, така и за пътна маркировка, не е конкретизирано конкретно място на настъпване на произшествието, наличието на пътни знаци, регулиращи движението, няма данни за скоростта на движение на автомобилите и автобуса, интензивността на движението, няма скица и/или схема на местопроизшествието. Отговорността на застрахователя по застраховка "Гражданска отговорност" е функционално обусловена

и тъждествена по обем с отговорността на деликвентна и застрахователят дължи обезщетение за вредите ако и дотолкова, доколкото застрахованият е отговорен спрямо увредените лица. Доколкото в случая застрахованият в ЗАД „Армеец“ АД не е отговорен за настъпването на процесното събитие и произтеклите от него негативни последици, то не следва да бъде ангажирана и отговорността на дружеството. Твърди, че причина за настъпилото ПТП е поведението на пътничката И. П., която по време на пътуването не се е държала за дръжка или тръба в автобуса и това е единствена причина за загубата на равновесие и падането ѝ на пода. Ако същата се е била държала за предназначения за целта съоръжение, малката инерционна сила, действаща в края на плавното спиране на автобуса, не би могла да наруши равновесието на същата и да причини падането и на пода. Оспорва размера на претендираното обезщетение като завишен. Същият не отговаря на принципа на справедливостта, както и на реално претърпените болки и страдания. Твърди, че описаните в исковата молба увреждания не са в причинно-следствена връзка с процесното ПТП. Оспорва медикобиологичния характер на твърдените увреждания и твърди, че същите се дължат на предхождащи и съпътстващи заболявания на ищцата, както и на напредналата и възраст. Твърди, че описаните увреждания са в резултат на битова травма, така както е описано в амбулаторен лист, приложен към исковата молба, и не се намират в причинно-следствена връзка с процесното ПТП. В условията на евентуалност твърди наличието на съпричиняване от страна на пострадалата И. П. с правно основание чл. 51, ал. 2 от ЗЗД, която с поведението си сама е поставил здравето си в опасност и е допринесла за увеличаване на вида и степента на телесните си увреди. Същата е нарушила разпоредбите на чл. 137а, ал. 1 от ЗДвП. Твърди, че ищцата се е возила в автобус от градския транспорт без да се държи здраво и без да е седнала на свободните седалки. Ако ищцата беше изпълнила задължението си по закон нямаше да се стигне до падане и получаване на описаните в исковата молба увреждания. Ето защо моли дължимото на ищцата обезщетение следва да бъде намалено на осн.чл. 51, ал.2 от ЗЗД поради съпричиняване. Оспорва претенцията по акцесорния иск за плащане на обезщетение за забава в размер на законната лихва. Неоснователността на главния иск води и до неоснователност на иска за присъждане на законна лихва. Оспорва размера на разноските за производството. Моли за отхвърляне на иска.

В съдебно заседание ищцата поддържа исковата молба, а ответникът поддържа отговора.

Съдът, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, заедно и поотделно, въз основа на закона и по вътрешно убеждение, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

С исковата молба са представени писмени доказателства, от които се установяват твърденията в молбата за настъпилото на 13.7.2020 г. ПТП с пострадали

лица. От КП № 856/14.7.2020 г. се установява, че при ПТП с участник 1- водачът на автобус „Соларис“ с ДК № *****, собственост на „Градски транспорт“ ЕАД, гр.Варна, а именно В. И. В. е пострадала И. Н. П. – участник № 3 за което е образувано ДП № 280/15.07.2020 г. Пострадалото лице е получило увреждания „фрактура тазобедрена става“ и е настанено в болнично заведение МБАЛ „Света Анна-Варна“ АД, гр.Варна. От епикриза, издадена от болницата се установява, че ищцата е приета за лечение на 13.7.2020 г. /деня на ПТП/ и е изписана на 19.07.2020 г., като е отбелязано „дата на операцията 15.7.2020 г. пертрохантерно счупване, закрито в дясно“. В амбулаторен лист № 3576/29.07.2020год. е вписана основна диагноза: „Множествени открити рани в областта на тазобедрена...Придружаващи заболявания и усложнения: Пертрохантерно счупване...Анамнеза: При битова злополука получила пертрохантерна ф-ра в дясно. На 15.07.2020г. е направена РСМ...Обективно състояние: Три рани в областта на дясна Т.Б. става и дясно бедро с наложен шев. Сухи и спокойни.. .Терапия: Свалиха се конците. Превръзка на раните...". Предписана е антитромбоцитна профилаактика за 30 дни, движение с помощни средства, да не натоварва оперирания крайник за срок от 30 дни, ЛФК.

Представени са амбулаторни листи за преглед от ортопед в които е отразено обективното състояние на ищцата след проведеното оперативно лечение, рецепти и разходни документи за закупени медикаменти и медицински изделия - талон за медицинско изделие, фактура и касови бонове.

На 22.01.2021 г. пострадалото лице, чрез адвокат Д.Д. е подало до застрахователя на превозвача уведомление за щета, а с приемателен протокол към преписка по щета № 10021100102954 адв.Д. е предал на дл.лице на застрахователя копия на документи.

С писмо от 22.02.2021 г. застрахователят е изискал от пострадалото лице да представи цялата документация /експертизи, протокол за оглед, скици, протоколи за разпит на свидетели и други/ по воденото досъдебно производство, както и заверено копие на влязъл в сила краен съдебен акт за приключване на същото, актуална медицинска документация ако има такава, удостоверение за банкова сметка.

С писмо от 11.05.2021 г. застрахователят е уведомил адв.Д., че отказва изплащане на обезщетение по щета № 10021100100295Н, тъй като не са налице предпоставките за ангажиране отговорността на водача на автобус марка „Соларис“, модел „Урбино - 18“, рег.№ ***** В. И. В..

От писмо изх.№ 9857/2020 г. на РП Варна се установява, че образуваното ДП № 280/2020 г. по описа на Сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР Варна е прекратено. В хода на проведеното разследване няма лице, привлечено към наказателна отговорност.

По делото е представено заверено копие на преписката по щета №

10021100100295 по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите по полица № BG11/*****/13.07.2020 г. на ЗАД „Армеец“.

Страните нямат спор, че към датата на настъпване на процесното ПТП – 13.7.2020 г. автобуса на превозвача „Градски транспорт“ ЕАД е имал сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите с ответното застрахователно дружество „Армеец“ АД по полица № BG11/*****/13.07.2020 г.

От показанията на разпитаните свидетели Генчева и Жекова се установява, че преди инцидента при пътуване на ищцата в автобус по линия 31, тя била седнала на седалката и преди спирката на „Чаталджа“ станала като се държала за дръжката. В този момент автобуса минал през повдигната пешеходна пътека и жената паднала. След това една жена ѝ помогнала да стане и я сложили да седне. Автобуса спрял и извикали линейка. При преминаването през т.н. „легнал полицей“ другите пътници, както и свидетелите също се повдигнали. Това се усеща и когато си седнал. Пострадалата жена се държала за вертикалната дръжка на седалката. Автобусът не е правил рязко завиване или натискане рязко на спирачки. Въпреки, че се държала, при рязкото спиране на автобуса жената залитнала и паднала в посока на движението. Не е носила бастун. След инцидента на 13.07.2020 год. И. била в болница след оперативно лечение около 10 дни, след което е изписана и около 4-5 месеца е била неподвижна. През това време грижи за нея полагали дъщеря ѝ, рехабилитатори, правили ѝ различни манипулации докато успее да стъпи на крака, но не е възстановена напълно, даже е по-зле. Има залежаване и не може да пази равновесие. Към настоящият момент тя не може да се обслужва сама. Дъщеря ѝ се грижи за нея и е почти непрекъснато при нея, нощем и денем с изключение на времето когато е на работа. В момента нейното състояние не позволява да се обслужва сама за естествени хигиенни нужди. През периода на възстановяване, от настъпване на травмата до настоящия момент, след като била изписана от болницата започнали рехабилитационни процедури вкъщи – слагане на инжекции и други манипулации, които продължили 2 - 3 месеца. Посещавали я невролози, тя също посещавала здравни заведения. Към момента не може да пази равновесие. Свидетелката Жекова знае, че ищцата няма други придружаващи заболявания. Преди това тя не е ползвала бастун и се грижела за един декар място, където живее, сама се грижела за градината, за двора и за къщата, но сега не може заради крака.

Свидетелят В. е бил водач на автобуса в деня на инцидента, който се случил половин час преди края на смяната му. От показанията на същия се установява, че преминал през бабуна на пътното платно с не повече от 15 км./час, автобуса почти бил спрял, не си спомня дали пред него е имало автомобил. На място има маркировка за пешеходци. Няма ограничение на скоростта. След като преминал през тази неравност, му се обадили пътници в автобуса, че е паднала една жена. Спрял автобуса и веднага се

обадили на тел.112, дошла линейка, той помогнал да качат жената в линейката. Дошли полицаи, стояли доста време на мястото и след това го отвели в болницата за преглед след което го освободили.

От заключението на КСМАТЕ, което съдът цени като пълно, ясно, обосновано и компетентно дадено вещите лица отговарят на поставените въпроси и дават заключение, че от представените данни по делото се установява, че на 13.07.2020год. И. П. при падане в автобус на градски транспорт е получила травматично увреждане на десния долен крайник. На същата дата е приета в Отделение по Ортопедия и травматология при МБАЛ „Св. Анна-Варна“ АД, където е установено счупване на дясната бедрена кост областта на големия масив (трохантер) - проведено оперативно лечение открито наместване на счупването с фиксация с PFN система. На 19.07,2020г. е изписана в добро общо състояние, с препоръка за антитромботична профилактика за 30 дни. Движение с помощни средства, да не натоварва оперирания крайник за срок от 30 дни. Такова счупване обуславя затруднение в движенията на десния долен крайник за период от 7-8 месеца, при благоприятно протичане на оздравителния процес. В конкретния случай пертрохантерното счупване е резултат на директен удар върху трохантерната област при падане и удар на десния долен крайник в областта на масива (трохантерите) в подлежащата повърхност. Същото отговаря да бъде получено по начин съобщен в исковата молба - при загуба на равновесие, падане и удар в областта на дясната тазобедрена става в пода на автобуса. И. П. е получила косо закрито счупване на дясната бедрена кост, преминаващо през трохантерите /масивите/. Налице е причинно-следствена връзка между полученото травматично увреждане и настъпилото ПТП. Счупването на дясната бедрена кост обуславя трайно затруднение в движенията на десния долен крайник за период не по-малък от 7-8 месеца, включващ следоперативно възстановяване, придвижване с помощни средства, рехабилитационни мероприятия. Непосредствено преди настъпване на ПТП автобуса се е движел със скорост не по-висока от около 35 км/ч. като отговора на този въпрос е даден след анализ на свидетелските показания вкл. и тези, събрани в ДП № 280/2020 г. с уговорката, че същите са най-неточни от всички методи на авто-техническата експертиза.

От заключението на СТЕ /видео и лицево идентификационна/, което съдът цени като пълно, ясно, обосновано и компетентно дадено се усътановява, че вещото лице е извършило оглед на ВД, приложено в ДП № 280/2020 г. От същото се установява, че при преглед на видеофайловете и направената им оценка се констатира качество, което позволява частично отграничаване на частни признаци, характеризиращи заснетите лица. На сн.64 се вижда, че лицето, което е идентифицирано като лице от женски пол на възраст 65-70 г., с руса коса, прихваната с шнола отзад, при ставане от седалката се опитва да се хване за тръбата /вертикалната дръжка/, но в този момент при преминаване върху неравности на пътя, лицето залита и

излиза извън обхвата на камерата. Вероятно при това залитане е паднало – сн.65 и сн.66.

След запознаване с ДП № 280/2020 г. по опис на СПП-Варна, съдът констатира, че същото е прекратено и няма лице, което да е привлечено към наказателна отговорност.

При така установените факти съдът достига до следните изводи:

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл. 432 ал. 1 във вр. с чл. 493 ал. 1 т. 1 и т. 5 от КЗ във вр. с чл. 86 ал. 1 от ЗЗД. За да бъде уважен същия, ищецът следва да установи, при условията на пълно и главно доказване, наличието на валиден застрахователен договор по застраховка "Гражданска отговорност" между причинилия увреждането и застрахователя, както и фактите, включени в състава на чл.45 от ЗЗД, пораждащи отговорността на прекия причинител. С договора за застраховка "Гражданска отговорност", съгласно чл. 429 ал.1 т. 1от КЗ, застрахователят се задължава да покрие в границите на определена в договора сума отговорността на застрахования за причинените от него на трети лица имуществени и неимуществени вреди. Обект на застраховане по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите е гражданската отговорност на застрахованите физически и юридически лица за причинените от тях на трети лица имуществени и неимуществени вреди, свързани с притежаването и/или използването на моторни превозни средства, за които застрахованите отговарят съгласно българското законодателство или законодателството на държавата, в която е настъпила вредата. Съгласно разпоредбата на чл. 432, ал.1 КЗ увреденото лице спрямо което застрахованият е отговорен има право да иска обезщетението пряко от застрахователя по застраховка "Гражданска отговорност" при спазване на изискванията на чл. 380 КЗ.

В производството е установено по категоричен начин, че на 13.7.2020 г., при пътуване в автобус с рег.№ *****, собственост на „Градски транспорт“ ЕАД, гр.Варна, е настъпило ПТП с пострадало лице ищцата И. Пееткова, както и че автобусът на превозвача е имал сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите с ответното застрахователно дружество „Армеец“ АД по полица № BG11/*****/13.07.2020 г.

Рискът при застраховка "Гражданска отговорност" включва не само опасността от възникване на санкционното задължение за поправяне на вредите, причинени от виновно и противоправно поведение съгласно чл.45 ЗЗД, но и несанкционните задължения по чл.49 и чл.50 ЗЗД, от което следва, че рискът може да бъде свързан не само с личното виновно деяние на застрахования, но и за вреди, които са причинени от трети лица, на които той е възложил изпълнението на определена работа, или в качеството си на собственик на вещ, отговарящ за вредите, причинени от същата на трети лица по чл.46, ал. 2, чл.49 и чл.50 ЗЗД. В този смисъл отговорността на водача на автобуса е

безвиновна.

Съдът приема за установено по безспорен начин от доказателствата по делото, че настъпилите увреждания на ищцата са в пряка причинно-следствена връзка с ПТП, като в тази връзка са приети медицински документи, изслушани са три вещи лица, разпитани са свидетели, изискана е преписката по досъдебното производство. От същите е установено, че пострадалата И. П. е приета в Отделение по Ортопедия и травматология при МБАЛ „Св. Анна-Варна“ АД, където е установено счупване на дясната бедрена кост областта на големия масив (трохантер), проведено е оперативно лечение открито наместване на счупването с фиксация с PFN система. Вследствие на това, движението е с помощни средства, без натоварване на оперирания крайник за срок от 30 дни. Съгласно заключението на СМЕ такова счупване обуславя затруднение в движенията на десния долен крайник за период от 7-8 месеца, при благоприятно протичане на оздравителния процес. Съдът възприема показанията на разпитаните свидетели като основани на непосредствени впечатления, непротиворечиви и логични по отношение на подлежащите на доказване факти. От същите се установи, че след изписване от болницата, грижи за ищцата е полагала нейната дъщеря, както и рехабилитатори докато успее да стъпи на крака, за период от 2-3 месеца е проведено лечение в дома като са ѝ поставяни инжекции, правени са манипулации. В момента тя не е по-добре, напротив по-зле е, има залежаване и не може да пази равновесие. Към момента не може да се обслужва сама, дъщеря ѝ е непрекъснато при нея. Провежда лечение при невролози защото не може да пази равновесие. Преди инцидента се е грижела сама за градина с площ 1 дка и за къщата, но сега не може и ползва бастун.

Съдът приема, че именно тези изменения в състоянието на ищцата са в пряка връзка със злополуката от 13.7.2020 г. Същите следва да се съобразят не само във връзка с вредата и нейната причинна връзка с произшествието, но и при определяне размера на обезщетението по реда на чл.52 от ЗЗД.

От изложеното, съдът намира, че съгласно чл.154 от ГПК, в тежест на ищеца е да установи уврежданията, степен, интензивност и продължителност на лечение, а в тежест на ответника е да докаже възражението си за съпричиняване на вредоносния резултат от ищцата с оглед редуциране на отговорността. Същото не е доказано както от показанията на свидетелите, така и от приетото заключение на СТЕ.

Налице са предпоставките на чл.432, ал.1 КЗ, вр.чл.49 ЗЗД за ангажиране отговорността на застрахователя по иск на увредено лице, поради което съдът следва да определи обезщетение по чл.51 от ЗЗД за всички вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането. Ищцата претендира обезщетение за неимуществени и за имуществени вреди. Съдът дължи произнасяне поотделно за всяка самостоятелна претенция.

С исковата молба са представени разходни документи за медицински

изделия, медикаменти и прегледи в размер на 2275.80 лева – листи 11-16 от делото, от което следва, че предявения иск за имуществени вреди е доказан по размер и следва да уважи изцяло.

По иска за неимуществени вреди:

За да определи полагащото се на ищцата обезщетение съдът преценява множество фактори, които в съвкупност обективират критерия за справедлива обезвреда на понесените неимуществени вреди. В този смисъл съдът съобрази начина по който са настъпили вредите, възприемането им от пострадалото лице, интензивността на болките и страданията, тяхната продължителност, възрастта на лицето, лечението, възстановителния процес, последиците и др. Именно поради конкретиката на всеки отделен случай, съдът е длъжен да определи сума, която в максимална степен да удовлетвори неимуществената вреда. Безспорно е, че към момента на ПТП ищцата е в напреднала възраст, на 85 години, но също така е установено, че същата е била в добро здраве и състояние на духа. На тази възраст ищцата се е грижела сама за градина от един декар, за двор и за къщата, нямала е нужда от чужда помощ, обслужвала се е сама, не е ползвала помощно средство за движение. Съдът намира за справедливо обезщетение за неимуществените вреди, които са настъпили пряко от ПТП в размер на 7000.00 лева. Предявения иск е основателен за този размер, като за горницата до заявената сума 7724.20 лева подлежи на отхвърляне.

При неизпълнение на парично задължение, длъжникът дължи обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата. Когато денят за изпълнение на задължението е определен, длъжникът изпада в забава след изтичането му, а когато няма определен ден за изпълнение, длъжникът изпада в забава, след като бъде поканен от кредитора – арг.чл.84, ал.2 ЗЗД.

Обезщетението за забава за вреди от деликт се дължи от деня на увреждането без да е необходима покана, на осн.чл. 84 ал.3 от ЗЗД, вр. чл.497, ал.1 КЗ. Ето защо, в случая лихвата за забава върху дължимото обезщетение по двата иска следва да се присъди от деня на увреждането 13.7.2020 г. до окончателното изплащане. Акцесорните претенции са основателни и следва да се уважат, така, както са предявени.

По въпроса за разноските:

За уважената част на иска ответникът следва да заплати на ищеца разноски за производството.

С исковата молба е представен договор за правна защита и съдействие от 07.01.2021 г. между ищцата И. П. и упълномощения от нея адвокат Д. С. за процесуално представителство в който е посочено, че е договорено възнаграждение в размер на 1600.00 лева, което ще се изплати в брой при постигане на споразумение

или решение. От разписка на лист 61 от делото се установява, че възнаграждението е заплатено на 15.02.2022 г. При наличието на доказателства за плащане, съдът следва да определи възнаграждение на осн.чл.78, ал.1, вр.ал.5 ГПК по възражението на ответника, обективизирано в становище от 11.11.2022 г. Минималния размер на възнаграждението по чл.7, ал.2 от Наредба № 1 от 2004 г., която е била действаща към датата на сключване на договора в ред. ДВ бр.68/31.7.2020 г. е 720.00 лева по иска за неимуществени вреди и в размер на 300.00 лева по иска за имуществени вреди или общо 1020.00 лева.

Ищцата е представила доказателства и за заплатена държавна такса и депозит в общ размер на 650.00 лева. За уважената част на иска, на осн.чл.78, ал.1 ГПК дължимите разноси са в размер на 589.06 лева.

За отхвърлената част на иска ищцата дължи на ответника разноси в размер на 60.94 лева, съгласно представения списък по чл.80 ГПК.

Мотивиран от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „Армеец“ АД, ЕИК *****, седалище и адрес на управление гр.София, ул.”*****“ № 2 да заплати на И. Н. П., ЕГН ***** сумата **2275.80** /две хиляди двеста седемдесет и пет лв. и 80 ст./ **лева**, представляваща обезщетение за имуществени вреди, получени от ПТП на 13.7.2020 г. при пътуване в автобус „Соларис Урбино“, рег.№ *****, от падане в автобуса при внезапно задействана спирачна система от водача на автобуса и получена фрактура на дясна тазобедрена става, ведно със **законната лихва** от датата на увреждането 13.7.2020 г. до окончателното изплащане на сумата, на осн. чл.432, ал.1 КЗ и чл.86 ЗЗД, вр.чл.497, ал.1 КЗ.

ОСЪЖДА „Армеец“ АД, ЕИК *****, седалище и адрес на управление гр.София, ул.”*****“ № 2 да заплати на И. Н. П., ЕГН ***** сумата **7000.00** /седем хиляди/ **лева**, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, получени от ПТП на 13.7.2020 г. при пътуване в автобус „Соларис Урбино“, рег.№ *****, от падане в автобуса при внезапно задействана спирачна система от водача на автобуса и получена фрактура на дясна тазобедрена става, ведно със **законната лихва** от датата на увреждането до окончателното изплащане на сумата, на осн.пр.осн.432, ал.1 КЗ и чл.86 ЗЗД от чл.497, ал.1 КЗ, като ОТХВЪРЛЯ иска за горницата до 7724.20 лева.

ОСЪЖДА „Армеец“ АД, ЕИК *****, седалище и адрес на управление гр.София, ул.”*****“ № 2 да заплати на И. Н. П., ЕГН ***** разноси за уважената част на иска в размер на **589.06 лева** и възнаграждение за един адвокат в размер на **1020.00 лева**, на осн.чл.78, ал.1, вр.ал.5 ГПК.

ОСЪЖДА И. Н. П., ЕГН ***** ДА да плати на „Армеец“ АД, ЕИК *****, седалище и адрес на управление гр.София, ул.”*****“ № 2 разноси за отхвърлената част на иска в размер на **60.94 лева**, на осн.чл.78, ал.3 ГПК.

Решението може да се обжалва с въззивна жалба пред Варненски окръжен съд в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Варна: _____